

РЕШЕНИЕ

№ 7836

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8001** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, чрез процесуалния си представител юрк. Х. срещу Решение №20145007 от 23.06.2021 г., постановено по н.а.х.д №5799/2021 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление № 21-4332-000502/27.01.2021 г., издадено от Началник група към СДВР-ОПП, с което на О. С. М. на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 3 000 лв., както и административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, които предвид изложеното в нея се свеждат до такива за нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Излага съображения, че изводите на СРС, а именно, че паркингът не представлява път и е недопустимо разпоредбата да се тълкува разширително, поради което описаното в НП не покрива

описаното в правната норма нарушение, са неправилни. В тази връзка счита, че паркингът представлява част от пътната мрежа, която е обозначена със съответните пътни знаци и маркировка, които са задължителни за спазване и чиито правила за ползване се регулират от ЗДвП. По съществуто на спора твърди, че извършеното нарушение е безспорно установено. Въз основа на изложеното се отправя искане за отмяна на решението на въззивния съд и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – О. С. М. не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на районния съд да бъде потвърдено.

Административен съд – София - град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

Районният съд е приел, че на 09.01.2021 г., в 22:40 ч., в [населено място] по [улица], на паркинга на магазин „Метро - С. 2“, О. М. управлява личния си л.а. „БМВ 530 Д“ с ДК [рег.номер на МПС] , на паркинг, отворен за обществено ползване на магазин „Метро - С. 2“ с посока на движение от входа на паркинга [улица]към сградата на магазина и обратно. Установено е, че водачът използва пътища, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение, изразяващи се във форсиране на двигателя, превъртане на задни движещи колела и поднасяне в задната част на МПС-то по посока на движението му.

За констатираното нарушение е съставен е АУАН, Серия ГА № 194531/09.01.2021 г. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 21-4332-000502/27.01.2021 г.

От правна страна, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, притежаващи нужните правомощия, отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като при съставянето им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които водят да опорочаване на административно-наказателното производство, както и да ограничават правото на защита на наказаното лице по отношение на нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Въпреки това, е отменил наказателното постановление, като е приел, че процесното място на осъществяване на нарушението, описано като "паркинг Метро- С. 2" не е път, отворен за обществено ползване и е недопустимо разпоредбата да се тълкува разширително. Направил е извод, че описаното в НП не покрива описаното в правната норма нарушение.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но неправилно.

Споделят се изводите на СРС, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл.

47 и чл. 52 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Съставът на нарушението изисква единствено водачът да не е използвал пътя, отворен за обществено ползване, по предназначение - за превоз на пътници и товари, и не въвежда допълнителни елементи като условие за съставомерност на деянието. В закона не се съдържа легална дефиниция досежно "ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари", което предполага за пълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая, както в АУАН, така и в НП, ясно са описани действията, извършени от водача: форсиране на двигателя, превъртане на задни движещи колела и поднасяне в задната част на МПС-то по посока на движението му.

Подобно поведение създава явна опасност и пречи на движението, като рязкото тръгване и поднасяне на автомобила е действало застрашаващо за клиентите, намиращи се на паркинг пред оживен магазин. Подобно движение на автомобила, със завъртане в различни посоки - ляво и дясно, ползвайки своята тежест и инерционен момент, не може да бъде предизвикано случайно. Касационната инстанция намира, че се касае за специфична техника на шофиране, чиято цел и резултат е именно умишленото извеждане на автомобила извън контрол чрез загуба на сцепление на задните колела. Така документираното в АУАН движение на автомобила изисква предприемането, и то в съответната последователност, на точно определени действия с кормилната и спирачната уредби. В случая се касае до умишлено поведение, довело до търсен от касатора ефект, за което свое поведение той правилно е санкциониран.

Не се споделя извода на СРС, че процесното място, описано като "паркинг Метро-С. 2" не следва да се приеме за път, отворен за обществено ползване. Съобразно легалната дефиниция на т. 1 от § 6 от ДР на ЗДвП "Път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Всеки има право да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като спазва установените правила за движение - чл. 2, ал. 2 от ЗДвП.

В случая важи забраната по чл. 104б, т. 2, тъй като до паркинга се стига от кръстовище на улицата и същият е свързан с нея, като е достъпен и отворен за обществено ползване.

В унисон с изложеното е и разпоредбата на чл.7, ал. 2 т. 3 от Наредба № РД-02-20-2 от 28.08.2018 г. за проектиране на пътищата, съгласно която безопасността на движението се осигурява по цялата дължина на пътя чрез удобно и безопасно разполагане на пътните кръстовища и възли, на аварийни площадки, паркинги и др., а съгласно чл. 8, ал. 2 т. 7 от същата наредба, с проектирането на пътищата се осигуряват паркинги, предназначени за спиране на автомобили, превозващи опасни товари. От своя страна, чл.102, ал. 1 от Наредбата указва, че при проектирането на пътищата с две отделни платна за движение се предвиждат площадки за обслужване на пътуващите, МПС и инфраструктурата, като, ал. 2 пък определя видовете площадки, между които са и всички видове паркинги - за товарни МПС, за автобуси, за леки МПС, за служебни МПС. Т.е. безспорно се установява, че паркингът представлява част от пътната мрежа, която е обозначена със съответните пътни знаци

и маркировка, които са задължителни за спазване, и чийто правила за ползване се регулират от ЗДвП.

Без значение, е обстоятелството, чия собственост е паркингът. По отношение организация на движение на ППС, той е подчинен на общите правила. Отделно от това, паркингът на магазин "Метро – С. 2", представлява и крайпътен търговски обект по смисъла на чл. 8, ал. 1 от Наредбата за специално ползване на пътищата, а именно: търговски крайпътни обекти са всички сгради и съоръжения за обслужване на пътуващите и на пътните превозни средства заедно с прилежащия им терен, като: къмпинги, мотели, бензиностанции, газстанции, заведения за хранене, магазини, гаражи и паркинги, пунктове за техническо обслужване на автомобили и пунктове за ремонт на аварирани по пътя автомобили и др., в които се осъществява търговска дейност по смисъла на Търговския закон. Търговски крайпътни обекти са и крайпътните обслужващи комплекси по смисъла на § 1 т. 9 от Закона за пътищата.

С оглед на изложеното, установеното нарушение се явява доказано по несъмнен начин от обективна страна.

Съгласно чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ и глоба в размер на 3 000 лв. са в съответствие със законовите изисквания.

При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал. 2 АПК относно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но постановено в нарушение на материалния закон, поради което следва да се отмени и постанови друго по съществото на спора, с което да се потвърди наказателното постановление, като законосъобразно.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006 г./.

Предвид тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд - София-град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №20145007 от 23.06.2021 г., постановено по н.а.х.д №5799/2021 г. по описа на Софийски районен съд и ВМЕСТО НЕГО:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4332-000502/27.01.2021 г., издадено от Началник група към СДВР-ОПП.

ОСЪЖДА О. С. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.